

12545 *LLEI 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.* («BOE» 132, de 2-6-1992.)

JUAN CARLOS I

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius

La Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, va consagrar en el nostre ordenament jurídic el principi de suficiència de recursos propis dels grups de les entitats de dipòsit, i va establir, a més, per a aquests grups un règim obligatori de consolidació de comptes que permetés calibrar-ne la veritable situació patrimonial. Posteriorment, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, va autoritzar el Govern, a l'article 47.1, b), a estendre aquest principi a tota classe d'entitats de crèdit, cosa que aquell va fer mitjançant el Reial decret 1044/1989, de 28 d'agost, sobre recursos propis d'entitats de crèdit diferents de les de dipòsit.

Aquesta Llei fa un nou pas i estén aquest principi de suficiència de recursos propis sobre base consolidada a tots els grups d'entitats que exerceixin activitats de caràcter financer. Aquesta Llei té una clara intenció d'homogeneïtzadora, de manera que unes mateixes regles generals siguin aplicables a tots els tipus d'entitats financeres. L'especial règim normatiu al qual estan subjectes les entitats de crèdit, les societats i agències de valors i les entitats asseguradores fan convenient, tanmateix, dictar disposicions especials per a cada una d'aquestes, contingudes en els tres primers capítols d'aquesta Llei, pels quals es modifiquen el títol II de l'esmentada Llei 13/1985; la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i la Llei 33/1984, de 2 d'agost, d'ordenació de l'assegurança privada, respectivament.

Aquesta Llei incorpora al nostre dret diversos preceptes de les directives més recents de les Comunitats Europees relacionades amb la solvència i l'activitat de les entitats de crèdit: la Directiva sobre fons propis (89/299), la segona Directiva bancària (89/646), i la Directiva sobre coeficient de solvència (89/647). Entre aquests preceptes destaca per la seva importància el relatiu a les limitacions de les anomenades «participacions qualificades» d'entitats de crèdit en empreses no financeres.

La fidel transposició de la normativa comunitària aplicable als grups consolidables d'entitats de crèdit ha exigut que aquesta Llei no hi inclogui les entitats asseguradores, criteri que també s'ha aplicat als grups consolidables de societats i agències de valors. No obstant això, ha semblat oportú incorporar un últim capítol que permeti vigilar especialment el nivell efectiu de recursos propis i concentració de riscos dels grups mixtos al si dels quals hi ha entitats financeres o grups que, d'acord amb la seva normativa específica, no han de consolidar entre si els seus estats comptables. Es consagra, doncs, en aquest capítol una mena de consolidació d'abast limitat que, seguint objectius similars als de la tècnica tradicional de supervisió sobre una base plenament consolidada, defuig les greus dificultats d'aplicar aquesta última a entitats, com les entitats asseguradores i les altres entitats financeres, l'activitat i els riscos de les quals són tan diversos.

Aquesta Llei coordina els seus preceptes amb els del Codi de comerç, i evita especialment a les entitats financeres una superposició d'obligacions de consolidació que, a més de costosa, pot pertorbar el coneixement que tingui el públic de la situació dels grups financers.

El caràcter eminentment tècnic de la matèria que regula aquesta Llei ha aconsellat deixar al posterior desplegament reglamentari la delimitació que necessiten bona part dels seus preceptes, tasca en l'exercici de la qual el Govern, al seu torn, pot encomanar àmplies tasques al ministre d'Economia i Hisenda o, si s'escau, al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Amb la finalitat d'evitar distorsions en la competència entre entitats financeres de diferent tipus, el número 3 de la disposició final segona ordena al Govern i als altres òrgans esmentats que, en efectuar el desplegament reglamentari, mantinguin criteris homogenis per a tots els tipus d'entitats financeres, de manera que les regles de solvència atenguin més la naturalesa objectiva dels riscos inherents a cada operació financera que no pas al tipus d'entitat que la porti a terme. Així mateix, en aquest desplegament reglamentari s'ha de procurar que, en la mesura que sigui possible, les entitats financeres espanyoles no quedin subjectes a un règim de supervisió prudencial més oneros que el que reben la majoria de les entitats financeres d'altres estats comunitaris amb les quals competeixin en el mercat únic. Tanmateix, això no ha de suposar la renúncia a aplicar a les entitats espanyoles requeriments prudencials més estrictes quan les circumstàncies ho justifiquin.

Finalment, aquesta Llei introdueix determinades modificacions a la Llei 19/1988, d'auditoria de comptes: així, la disposició adicional quarta afegeix un nou paràgraf a la disposició final primera d'aquella, per facilitar el control de les entitats financeres pels seus organismes de supervisió, i la disposició adicional tercera modifica els articles 17 i 18, amb la finalitat de flexibilitzar i perfeccionar el règim de sancions aplicables als auditors i societats d'auditoria i, en particular, incloure entre les sancions les pecuniàries.

Capítol I

Disposicions relatives a entitats de crèdit i els seus grups

Article primer

El títol segon de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, queda redactat de la manera següent:

«Títol segon. Coeficient de solvència i limitacions a l'activitat de les entitats de crèdit per raons de solvència.

Article sisè.

1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit, han de mantenir en tot moment un volum suficient de recursos propis en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits.

En especial, han de mantenir un coeficient de solvència igual o superior al percentatge que es determini per reglament. A aquests efectes, el coeficient de solvència es defineix com la relació que hi ha entre els recursos propis i la suma dels actius, les posicions i els comptes d'ordre subjectes a risc, ponderats d'acord amb els criteris que preveu el número següent.

2. S'han de determinar per reglament les classes de risc que han de ser objecte de la cobertura esmentada al número precedent, la ponderació de les diferents inversions, operacions o posicions, i els possibles recàrrecs per concentració de riscos.

3. Pel mateix procediment es poden imposar límits màxims a les inversions en immobles o altres immobilitzats; a les accions i participacions; als actius, passius o posicions en moneda estrangera; als riscos que es poden

contraure amb una mateixa persona, entitat o grup econòmic; i, en general, a les operacions o posicions que impliquen riscos elevats per a la solvència de les entitats. Els límits es poden graduar atenent les característiques dels diferents tipus d'entitats de crèdit.

Article setè.

1. Als efectes d'aquest títol, els recursos propis de les entitats de crèdit i dels grups consolidables d'entitats de crèdit inclouen el capital social, el fons fundacional, les reserves, els fons i provisions genèrics, els fons de l'obra beneficisocial de les caixes d'estalvis i els d'educació i promoció de les cooperatives de crèdit, els finançaments subordinats i les altres partides, exigibles o no, susceptibles de ser utilitzats en la cobertura de pèrdues.

D'aquests recursos, se n'han de deduir les pèrdues, així com qualsevol actius que puguin disminuir l'efectivitat dels recursos per a la cobertura de pèrdues.

2. S'han de determinar per reglament les partides que integren els recursos propis i les seves deduccions, i es poden establir limitacions o condicions a les que tinguin una eficàcia reduïda per a la cobertura de pèrdues.

Article vuitè.

1. Per al compliment del coeficient de solvència i, si s'escau, de les limitacions que preveuen els articles sisè i desè de les entitats de crèdit, han de consolidar els estats comptables amb els de les altres entitats de crèdit o entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió.

2. Als efectes d'aquesta Llei, per determinar si diverses entitats constitueixen una unitat de decisió cal atènyer-se als criteris que preveu l'article 4t de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats de crèdit si es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que una entitat de crèdit controla les altres entitats.
- b) Que l'entitat dominant és una entitat l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en entitats de crèdit.
- c) Que una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei, controla diverses entitats, totes de crèdit.

Quan una entitat de crèdit susceptible d'adherir-se a un fons de garantia de dipòsits quedi integrada en un grup d'entitats financeres i, per motius excepcionals degudament acreditats per a l'autorització de la seva constitució o presa de control, no es doni cap de les circumstàncies que assenyala el paràgraf precedent, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, de la Direcció General d'Assegurances, pot acordar que el grup tingui la consideració de grup consolidable d'entitats de crèdit i, per tant, quedi sotmès a supervisió en base consolidada pel Banc d'Espanya.

4. S'han de determinar per reglament els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable d'entitats de crèdit a què es refereix el número anterior.

En tot cas, formen part del grup consolidable:

- a) Les entitats de crèdit.
- b) Les societats i agències de valors.
- c) Les societats d'inversió mobiliària.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pen-

sions l'objecte exclusiu de les quals sigui l'administració i gestió dels fons.

e) Les societats gestores de cartera.

f) Les societats de capital de risc i les gestores de fons de capital de risc.

g) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions.

Així mateix, formen part del grup consolidable les societats instrumentals l'activitat principal de les quals suposi la prolongació del negoci d'alguna de les entitats incloses en la consolidació, o inclogui la prestació a aquestes de serveis auxiliars.

El Banc d'Espanya pot autoritzar l'exclusió individual d'una entitat de crèdit o d'una entitat financera del grup consolidable d'entitats de crèdit quan es doni qualsevol dels supòsits previstos al número 2 de l'article 43 del Codi de comerç, o quan la inclusió de l'esmentada entitat en la consolidació sigui inadequada per al compliment dels objectius de la supervisió del grup.

5. Les entitats asseguradores no han de formar part en cap cas dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

6. Es pot regular per reglament la forma com les regles que preveu aquesta Llei sobre recursos propis i supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit han de ser aplicables als subgrups d'entitats de crèdit; s'entenen com a tals aquells que incloguin entitats d'aquesta naturalesa i s'integrin, al seu torn, en un grup més extens.

Així mateix, es pot regular la forma com aquestes regles s'han d'aplicar a les entitats de crèdit afiliades a un organisme central, sempre que aquest les controli, dirigeixi, garanteixi les seves obligacions i es compleixin la resta de requisits que es prevegin a aquest efecte.

De la mateixa manera es pot regular la forma d'integració del subgrup en el grup, i la col·laboració entre els organismes supervisors.

7. Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats de crèdit, s'ha de regular per reglament l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec del Banc d'Espanya, atenent, entre altres criteris, el caràcter comunitari o extracomunitari de les entitats, la seva naturalesa jurídica i grau de control.

8. El deure de consolidació que estableix l'article 42 del Codi de comerç s'entén complert mitjançant la consolidació a què es refereix el present article en els grups de societats l'entitat dominant dels quals sigui una entitat de crèdit o una societat l'activitat principal de la qual sigui la tinença de participacions en entitats de crèdit.

Això s'entén sense perjudici de l'obligació de consolidar entre si que hi pot haver per a les filials que no siguin entitats financeres, en els casos que sigui procedent d'acord amb el que assenyala l'article 42 del Codi de comerç.

Article novè.

1. La determinació de les normes de consolidació de comptes dels grups consolidables d'entitats de crèdit s'ha de portar a terme segons el procediment que s'estableixi d'acord amb el que disposa el número 1 de l'article 48 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Aquesta determinació s'ha d'efectuar respectant els principis que sobre la presentació dels comptes dels grups de societats contenen el llibre primer del Codi de comerç i les seves disposicions de desplegament, per bé que s'hi poden introduir les adaptacions de compliment obligat que siguin necessàries per als grups d'entitats de crèdit.

L'obligació de formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats, així com de procedir al seu dipòsit, correspon a l'entitat dominant; no obstant això,

en el cas que preveu la lletra c) de l'apartat 3 de l'article vuitè anterior, l'entitat obligada ha de ser designada pel Banc d'Espanya, entre les entitats de crèdit del grup.

Els comptes i l'informe de gestió consolidats dels grups d'entitats de crèdit han de ser sotmesos al control d'auditors de comptes en els termes que estableixen l'article 42 del Codi de comerç i altra normativa aplicable. No obstant això, el nomenament dels auditors de comptes correspon, en tot cas, a l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de conformitat amb el que disposa el paràgraf precedent.

2. El Banc d'Espanya, i també les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, poden requerir a les entitats subjectes a consolidació d'un grup consolidable d'entitats de crèdit tota la informació que sigui necessària per verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades; així mateix, amb el mateix objecte, poden inspeccionar els llibres, la documentació i els registres.

Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una entitat de crèdit amb altres entitats es pugui presumir l'existència d'una relació de control en el sentit indicat, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus estats comptables, el Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, poden sol·licitar informacions a aquestes entitats o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència de la consolidació.

3. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, poden sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals hi hagi una relació de control en el sentit que estableix el número 2 de l'article anterior, als efectes de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les entitats de crèdit i dels seus grups consolidables.

4. Amb independència de la suficiència de recursos propis a nivell consolidat, el Banc d'Espanya ha de vigilar la situació individual de solvència de cadascuna de les entitats de crèdit que componen els grups definits en aquesta Llei.

Quan l'especial situació d'una entitat de crèdit integrada en un grup consolidable d'entitats de crèdit ho aconselli, i també en els casos que es determinin per reglament, el Banc d'Espanya pot requerir el compliment individual del coeficient de solvència a nivells inferiors o fins i tot iguals a l'establert per a les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit. Així mateix, el Banc d'Espanya pot prendre les mesures necessàries per assegurar una distribució adequada dels recursos propis i riscos entre les entitats que componguin el grup consolidable.

Article desè.

1. En els termes que es determinin per reglament, s'han de deduir dels recursos propis del grup consolidable d'entitats de crèdit, o d'una entitat de crèdit no pertanyent a un grup consolidable, la més gran de les quanties:

a) L'import total de les seves participacions qualificades en empreses que no tinguin el caràcter d'entitats de crèdit, entitats asseguradores o entitats financeres d'un altre tipus, o de societats instrumentals de les anteriors de conformitat amb el que disposa el número 4 de l'article vuitè, en la part en què aquest import total excedeixi el 60 per 100 dels recursos propis de l'entitat o grup consolidable.

b) L'import de les participacions qualificades en cada empresa o grup d'empreses que no tinguin el caràcter d'entitats de crèdit, entitats asseguradores o entitats financeres d'un altre tipus, o de societats instrumentals

de les anteriors, en la part de cada participació que excedeixi el 15 per 100 dels recursos propis de l'entitat o grup consolidable.

2. Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per participació qualificada la possessió, directa o indirecta, d'almenys el 10 per 100 del capital o dels drets de vot d'una empresa, o la possibilitat d'exercir, en els termes que s'estableixin per reglament, una influència notable en la gestió d'una empresa de la qual se sigui soci.

3. No s'inclouen en les regles que conté el número 1 anterior les participacions que no revesteixen el caràcter d'immobilitzacions financeres. S'han d'establir per reglament altres excepcions a les regles que tinguin en compte la temporalitat en la possessió de les participacions a causa d'operacions d'assistència financera a empreses en crisi, assegurances i subscripció d'emissions de valors, tant per compte propi com per compte d'altri, o altres causes especials que ho justifiquin de manera suficient.

Article onzè.

1. Quan una entitat de crèdit o un grup consolidable d'entitats de crèdit no assoleixin els nivells mínims de recursos propis establerts, l'entitat, o totes i cadascuna de les entitats consolidables, han de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que s'estableixin per reglament, i han de sotmetre a aquest efecte la seva distribució a la prèvia autorització del Banc d'Espanya.

L'autorització s'entén atorgada si transcorregut un mes des de la recepció pel Banc d'Espanya de l'oportuna sol·licitud no s'ha produït una resolució expressa.

2. Les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que vulnerin les limitacions que es poden establir en virtut del número 3 de l'article sisè, han d'adoptar, en les condicions que es determinin per reglament, les mesures necessàries per retornar al compliment de les normes infringides.

3. L'obertura de noves oficines per les entitats de crèdit que incorrin en els supòsits dels números 1 i 2 anteriors queda sotmesa a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya o, si s'escau i amb l'informe favorable previ del Banc d'Espanya, a la de les comunitats autònomes competents en la matèria.

4. Les caixes d'estalvis han de destinar a reserves, o a fons de provisió no imputables a riscos específics, un 50 per 100, com a mínim, dels seus excedents líquids. Aquest percentatge, el pot reduir el Banc d'Espanya quan els recursos propis superin en més d'un terç els mínims establerts.

5. El ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya i prèvia consulta amb les autoritats a qui competeixi la vigilància de l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvis, pot autoritzar, amb caràcter excepcional, l'aplicació de percentatges de dotació a reserves inferiors al que figura al número 4 anterior, o als que s'estableixin en funció del número 1 d'aquest article, quan la inversió o el manteniment d'obres socials anteriorment autoritzades, pròpies o en col·laboració, no pugui ser atesa amb el fons per a l'obra beneficosocial que resulti de l'aplicació dels números esmentats. En aquest cas, aquestes caixes no poden incloure en els seus pressupostos inversions en obres noves, pròpies o en col·laboració.

6. El que disposen els números 1 i 2 anteriors s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas siguin procedents segons la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Article dotzè.

1. Quan en un grup consolidable d'entitats de crèdit hi hagi altres tipus d'entitats financeres sotmeses a reque-

riments específics de recursos propis, el grup ha d'assolir, als efectes de suficiència d'aquests recursos, la més alta de les magnituds següents:

a) La necessària per assolir el percentatge que s'estableixi de conformitat amb el que preveu el número 1 de l'article sisè.

b) La suma dels requeriments de recursos propis establerts per a cada classe d'entitats integrants del grup, calculats de forma individual o subconsolidada, segons les seves normes específiques.

2. El compliment pel grup del que disposa el número precedent no exonera les entitats financeres que no siguin de crèdit integrades en aquest de complir individualment els seus requeriments de recursos propis. A aquest efecte, les entitats han de ser supervisades en base individual per l'organisme que correspongui a la seva naturalesa.

En el cas de les entitats de crèdit integrades en el grup consolidable, cal atènyer-se al que disposa el número 4 de l'article novè.

3. Tota norma que es dicti en desplegament del que preveu aquesta Llei i pugui afectar directament entitats financeres subjectes a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assurances s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquestes.

4. Sempre que en un grup consolidable d'entitats de crèdit hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per un organisme diferent del Banc d'Espanya, aquest, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix, ha d'actuar de forma coordinada amb l'organisme supervisor que en cada cas correspongui. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar l'adequada coordinació.

Article tretzè.

1. Els requeriments de recursos propis i els límits a la concentració de riscos o a la possessió de participacions qualificades establerts o previstos en aquest títol no s'han d'aplicar a les sucursals d'entitats de crèdit que tinguin la seu central en altres estats membres de les Comunitats Europees i estiguin subjectes a la supervisió prudencial d'aquests.

2. En els termes que es determinin per reglament, tampoc són exigibles les obligacions que s'estableixin d'acord amb el present títol a les sucursals de les altres entitats de crèdit estrangeres subjectes a requisits equivalents.»

Article segon

La disposició transitòria de la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, passa a tenir la redacció següent:

«Les entitats de crèdit que el dia 1 de gener de 1993 superin els percentatges fixats al número 1 de l'article desè, disposen, a partir d'aquesta data, d'un termini de deu anys durant el qual no s'han d'aplicar les deduccions que preveu aquest article.

El Banc d'Espanya ha de supervisar l'evolució dels actius sotmesos a aquests límits i pot prohibir, durant el termini assenyalat, a les entitats de crèdit acollides al que disposa el paràgraf precedent l'elevació o ampliació de les participacions qualificades.»

Article tercer

Es modifica el número 1 de l'article 16 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que passa a tenir la redacció següent:

«Quan les infraccions tipificades en els articles 4t, apartat c) i 5è, apartat h) es refereixin als comptes i a l'in-

forme de gestió consolidats amb caràcter obligatori d'acord amb el títol II de la Llei 13/1985, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, s'ha de sancionar l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe, i, si és procedent, els seus administradors i directius.»

Capítol II

Disposicions relatives a societats i agències de valors; societats rectores de les bosses de valors; servei de compensació i liquidació, i els seus grups

Article quart

S'introdueixen a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les modificacions següents:

1. L'article 4 adopta la redacció següent:

«Article 4

Als efectes d'aquesta Llei, es considera que pertanyen a un mateix grup les entitats que constitueixen una unitat de decisió perquè alguna d'aquestes té o pot tenir, directament o indirectament, el control de les altres, o perquè el control correspon a una o diverses persones físiques que actuen sistemàticament en concert.

Es considera que hi ha en tot cas unitat de decisió si es dona algun dels supòsits que preveu el número 1 de l'article 42 del Codi de comerç, o si com a mínim la meitat més un dels consellers de la dominada són consellers o alts directius de la dominant, o d'una altra dominada per aquesta.

A l'efecte del que preveuen els paràgrafs anteriors, als drets de la dominant s'hi han d'afegir els que tingui a través d'altres entitats dominades o a través de persones que actuïn per compte de l'entitat dominant o d'altres dominades, o aquells dels quals disposi concertadament amb qualsevol altra persona.»

2. Es fa una nova redacció de l'article 73:

«Article 73

1. Les societats o agències de valors, i els seus grups consolidables a què es refereix l'article 86 d'aquesta Llei han de mantenir en tot moment un volum de recursos propis proporcionat al de la seva activitat i despeses d'estructura i als riscos assumits.

2. S'ha de procedir per reglament en relació amb les societats i agències de valors a:

a) Regular, en tot el que no preveu aquesta Llei, les activitats esmentades a l'article 71, d'acord amb els principis que contenen l'article 13 i els títols III, IV i VII, i a aquest efecte pot establir les incompatibilitats que, amb caràcter excepcional, siguin aconsellables en l'exercici de les diverses activitats que preveuen els articles 70 i 71, o les especials condicions a què està subjecte el seu exercici simultani.

b) Establir els límits mínims de capital social que preveu l'article 66, e), amb la possibilitat de fixar que un percentatge d'aquest sigui el nivell mínim per als recursos propis de les societats i agències de valors.

c) Regular les seves formes de finançament diferents de la participació en el seu capital, i, en particular, pot limitar les modalitats i els terminis en què poden obtenir recursos del públic en forma de dipòsits, préstecs, cessions temporals d'actius o altres operacions anàlogues.

d) Autoritzar les operacions per compte propi que excepcionalment puguin realitzar les agències de valors.

e) Regular els requisits que hagin de reunir els qui actuïn en el mercat com a apoderats de les societats o agències de valors, així com els apoderaments que els siguin conferits.

f) Establir els nivells mínims de recursos propis exigibles a les societats i agències de valors, les classes de risc objecte de cobertura, les ponderacions aplicables a les diferents posicions en cada classe de risc, i els recàrrecs per concentració de riscos davant d'una persona, entitat o grup d'entitats.

g) Determinar els elements que integrin els recursos propis computables de les societats i agències de valors, i les deduccions que els afectin, i es poden establir limitacions o condicions a la inclusió dels passius, exigibles o no, que presentin una eficàcia reduïda per a la cobertura de pèrdues.

h) Determinar els criteris i normes quantitatives que limitin directament o indirectament determinades categories d'inversions, operacions o posicions que impliquin riscos elevats per a la solvència de les societats o agències de valors.

i) Establir les condicions en què s'han d'aplicar les exigències, criteris i normes referides en els paràgrafs f), g) i h) precedents als grups d'entitats obligats a consolidar els comptes com a conseqüència del que disposen el número 1 anterior i l'article 86 d'aquesta Llei.

j) Establir limitacions a la distribució de beneficis de les societats o agències de valors, o de totes i cadascuna de les entitats integrants dels seus grups consolidables que preveu l'article 86, quan aquelles o el grup consolidable no assoleixin els nivells mínims de recursos propis exigits, i sotmetre a aquest efecte l'esmentada distribució a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En aquest cas i també quan s'incompleixin els límits que es puguin establir d'acord amb el que preveu la lletra h) anterior, les societats i agències de valors o els seus grups consolidables han d'adoptar, en les condicions que es determinin per reglament, les mesures necessàries per retornar al compliment de les normes infringides. Tot això sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas siguin procedents.

k) Determinar els criteris i les normes que, amb la finalitat de salvaguardar la liquiditat de les societats i agències de valors, imposin el manteniment de volums mínims d'inversió en determinades categories d'actius líquids i de baix risc. En cap cas es pot utilitzar aquesta facultat de manera que doni lloc a una obligació genèrica d'invertir en actius financers la rendibilitat dels quals no respongui a les condicions de mercat."

3. S'afegeixen els números 3, 4 i 5 següents a l'enumeració que conté l'article 84:

«3. Les entitats que formin part dels grups consolidables de societats o agències de valors que preveu l'article 86 d'aquesta Llei, als únics efectes del compliment a nivell consolidat dels requeriments de recursos propis i de les limitacions que es puguin establir sobre les inversions, operacions o posicions que impliquin riscos elevats.

4. Les entitats que formen part dels grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a què es refereixen les lletres a) i b) del número 1 anterior, als únics efectes del compliment de l'obligació de consolidar els estats comptables i de les limitacions que es puguin establir en relació amb la seva activitat i equilibri patrimonial.

5. Les persones físiques i entitats no financeres esmentades al número 9 de l'article 86, als únics efectes previstos en aquest número.»

L'expressió «els dos números anteriors» continguda en la frase inicial de l'últim paràgraf de l'assenyalat article 84 queda substituïda per «els dos primers números anteriors.»

4. Es fa una nova redacció de l'article 86:

«Article 86

1. Els comptes i informes de gestió individuals i consolidats corresponents a cada exercici de les entitats esmentades en les lletres a), b) i c) del número 1 de l'article 84 han de ser aprovats, dins els quatre mesos següents al tancament d'aquell, per la corresponent junta general, prèvia realització de l'auditoria de comptes.

2. Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre I del Codi de comerç, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per establir i modificar, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, en relació amb les entitats esmentades al número anterior les normes comptables i els models a què s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els relatius al compliment dels coeficients que s'estableixin, i disposar la freqüència i el detall amb què les dades corresponents han de ser subministrades a la Comissió o han de fer públiques amb caràcter general les mateixes entitats. Aquesta facultat no té altres restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les diverses categories.

Així mateix, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per regular els registres i documents que han de portar les societats i agències de valors i altres entitats previstes a l'article 76 en relació amb les seves operacions de mercat de valors.

3. El ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, tenen les mateixes facultats que preveu el paràgraf anterior en relació amb els grups consolidables de societats o agències de valors que preveu el número següent i amb els grups consolidables l'entitat matriu dels quals sigui alguna de les esmentades a les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84.

4. Per al compliment dels nivells mínims de recursos propis i limitacions exigibles en virtut de l'article 73 o, si s'escau, per al compliment del que disposa l'article 86 bis, les societats i agències de valors han de consolidar els seus estats comptables amb els de les altres societats i agències de valors i entitats financeres que constitueixen amb aquestes una unitat de decisió, segons el que preveu l'article 4.

Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable de societats i agències de valors si es dona alguna de les circumstàncies següents:

a) Que una societat o agència de valors controla les altres entitats.

b) Que l'entitat dominant és una entitat l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en societats i agències de valors.

c) Que una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei, controla diverses entitats, totes societats o agències de valors.

L'obligació de formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats, així com de procedir al seu dipòsit, correspon a l'entitat dominant; no obstant això, en el cas que preveu la lletra c) del present apartat, l'entitat obligada ha de ser designada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors entre les societats i agències de valors del grup.

Els comptes i l'informe de gestió consolidats dels grups de societats o agències de valors han de ser sotmesos al control d'auditors de comptes de conformitat amb el que estableixen l'article 42 del Codi de comerç i altra normativa aplicable. No obstant això, el nomenament d'auditors de comptes correspon en tot cas a l'entitat obli-

gada a formular i aprovar els comptes i l'informe de conformitat amb el que disposa el paràgraf precedent.

5. S'han de determinar per reglament els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable de societats i agències de valors a què es refereix el número anterior.

En tot cas, formen part del grup consolidable:

- a) Les societats o agències de valors.
- b) Les entitats de crèdit, sense perjudici del que disposa el paràgraf segon del número 3 de l'article 8è de la Llei 13/1985.
- c) Les societats d'inversió mobiliària.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pensions, l'objecte exclusiu de les quals sigui l'administració i gestió dels fons.
- e) Les societats gestores de carteres.
- f) Les societats de capital de risc i les societats gestores de fons de capital de risc.
- g) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions.

Així mateix, formen part del grup consolidable de societats o agències de valors les societats instrumentals l'activitat principal de les quals suposi la prolongació del negoci d'alguna de les entitats incloses en la consolidació, o inclogui la prestació a aquestes de serveis auxiliars.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar l'exclusió individual d'una entitat del grup consolidable de societats i agències de valors quan es doni qualsevol dels supòsits establerts al número 2 de l'article 43 del Codi de comerç, o quan la inclusió de l'entitat en la consolidació resulti inadequada per al compliment dels objectius de la supervisió del grup.

6. Les entitats asseguradores no formen part en cap cas dels grups consolidables de societats i agències de valors.

7. Es pot regular per reglament la forma com les regles que preveu aquesta Llei sobre recursos propis i supervisió dels grups consolidables han de ser aplicables als subgrups de societats i agències de valors, entenent-se com a tals aquells que, incloent-hi entitats d'aquesta naturalesa, s'integrin, al seu torn, en un grup consolidable de més extensió.

De la mateixa manera es pot regular la forma d'integració del subgrup en el grup i la col·laboració entre els organismes supervisors.

8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir a les entitats subjectes a consolidació tota la informació que sigui necessària per verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, i també pot inspeccionar, amb el mateix objectiu, els llibres, documentació i registres.

Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una societat o agència de valors amb altres entitats es pugui presumir l'existència d'una relació de control en el sentit del present article, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus comptes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació a aquestes entitats o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència de la consolidació.

9. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals hi hagi una relació de control de conformitat amb el que preveu l'article 4t d'aquesta Llei, als efectes de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les societats i agències de valors i dels seus grups consolidables.

10. El compliment pel grup consolidable del que disposen els números precedents no exonera les societats o agències de valors integrades en aquest de complir individualment els seus requeriments de recursos propis.

11. Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable de societats o agències de valors, s'ha de regular per reglament l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, atenent, entre altres criteris, el caràcter comunitari o extracomunitari de les entitats, la seva naturalesa jurídica i grau de control.

12. El deure de consolidació que estableix l'article 42 del Codi de comerç s'entén acomplert mitjançant la consolidació a què es refereixen els números anteriors per als grups de societats l'entitat dominant dels quals sigui una societat o agència de valors, o per aquells altres que tinguin com a dominant una societat l'activitat principal de la qual sigui la tinença de participacions en societats i agències de valors. Aquest deure s'entén acomplert, així mateix, per als grups dels organismes rectoris dels mercats secundaris oficials i del servei de compensació i liquidació de valors.

Això s'entén sense perjudici de l'obligació de consolidar entre si que hi pugui haver per a les filials que no siguin entitats financeres, en els casos que sigui procedent d'acord amb el que assenyala l'article 42 del Codi de comerç.»

5. S'hi afegix un article 86 bis, amb la redacció següent:

«Article 86 bis

1. Quan en un grup consolidable de societats o agències de valors hi hagi altres tipus d'entitats sotmeses a requeriments específics de recursos propis, el grup ha d'assolir, als efectes de suficiència d'aquests recursos, la més alta de les magnituds següents:

a) La necessària per assolir els nivells mínims que s'estableixin de conformitat amb el que preveu la lletra f) del número 2 de l'article 73.

b) La suma dels requeriments de recursos propis establerts per a cada classe d'entitats integrants del grup, calculats de forma individual o subconsolidada segons les seves normes específiques.

2. El compliment pel grup del que disposa el número precedent no exonera les entitats financeres que hi estan integrades, sigui quina sigui la seva naturalesa, de complir individualment els seus requeriments de recursos propis. A aquest efecte, les entitats han de ser supervisades en base individual per l'organisme que correspongui a la seva naturalesa.

3. Tota norma que es dicti en desplegament del que preveu aquesta Llei i que pugui afectar entitats financeres subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya o de la Direcció General d'Assegurances s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquests organismes.

4. Sempre que en un grup consolidable de societats i agències de valors hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per un organisme diferent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, aquesta, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix sobre les esmentades entitats, ha d'actuar de forma coordinada amb l'organisme supervisor que en cada cas correspongui. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar l'adequada coordinació.

5. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar que un grup de societats i agències de valors en el qual s'integrin una o més entitats de crèdit susceptibles d'adherir-se a un fons de garantia de dipòsits tingui la consideració de grup con-

solidable d'entitats de crèdit i quedi, per tant, sotmès a supervisió en base consolidada pel Banc d'Espanya.»

6. Es fa una nova redacció de les lletres e), k) i m) de l'article.

«e) L'incompliment de l'obligació de consolidació recollida a l'article 86 d'aquesta Llei, així com el fet que les societats esmentades en aquest article no tinguin la comptabilitat i els registres legalment exigits, els portin amb vicis o irregularitats essencials que impedeixin conèixer la situació patrimonial i financera de l'entitat o del grup, o no comptabilitzar les operacions que realitzin o en què intervinguin.

k) La reducció dels recursos propis de les societats i agències de valors i dels seus grups a un nivell inferior al 80 per 100 del mínim exigible, i romandre en aquesta situació durant sis mesos, com a mínim, consecutius.

m) L'incompliment per part de les entitats a què es refereixen els articles 35 i 86 de la Llei de l'obligació de sotmetre els seus comptes i informes de gestió individuals i consolidats a auditoria de comptes.»

7. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 99:

«Quan les infraccions que preveuen les lletres e), k) i m) del paràgraf anterior es produeixin amb referència als grups consolidables de societats o agències de valors, o als grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a què es refereixen les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84, es considera responsable l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats.»

8. Es fa una nova redacció de les lletres c), g) i h) de l'article 100:

«c) L'incompliment per les entitats compreses a l'article 86 de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions, formulació de comptes o sobre la manera com s'han de portar els llibres i registres oficials, així com de les normes sobre consolidació.

g) La inobservança per les societats i agències de valors i els seus grups de les normes a què es refereix l'article 73, quan no constitueixi infracció molt greu d'acord amb l'article anterior.

h) La reducció dels recursos propis de les societats i agències de valors i dels seus grups a un nivell inferior al 80 per 100 del mínim exigible, i romandre en aquesta situació durant un període de temps superior a dos mesos però inferior a sis.»

9. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 100:

«Quan les infraccions que preveuen les lletres c), g) i h) del paràgraf anterior es produeixin amb referència als grups consolidables de societats o agències de valors, o als grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a què es refereixen les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84, se'n considera responsable l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats.»

Capítol III

Disposicions relatives a les entitats d'assegurances i els seus grups

Article cinquè

Es modifiquen els articles 22, 25, 42 i 43 de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, d'ordenació de l'assegurança privada, que queden redactats de la manera següent:

Article vint-i-dos

El número 1 queda redactat de la manera següent:

«1. L'exercici de l'activitat, la seva publicitat, la situació financera i l'estat de solvència de les entitats d'assegurances estan subjectes al control de l'Administració de l'Estat, a través del Ministeri d'Economia i Hisenda. Les entitats han de facilitar a aquest Ministeri la documentació i informació que siguin necessàries per a l'exercici d'aquest control amb els requisits, en la forma i amb la periodicitat que es determinin per reglament.»

S'hi afegeixen els números següents:

«4. Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre I del Codi de comerç, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir i modificar, a proposta de la Direcció General d'Assegurances, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, les normes de comptabilitat, criteris de valoració i models dels comptes anuals de les entitats d'assegurances.

5. El deure de consolidació que estableix l'article 42 del Codi de comerç s'entén acomplert mitjançant la consolidació a què es refereix el present article en els grups de societats l'entitat dominant dels quals sigui una entitat asseguradora o una entitat l'activitat principal de la qual sigui la tinença de participacions en entitats asseguradores.

Això s'entén sense perjudici de l'obligació de consolidar entre si que hi pugui haver per a les filials que no siguin entitats financeres en els casos que sigui procedent d'acord amb el que assenyala l'article 42 del Codi de comerç.

6. a) Si l'entitat dominant d'un grup consolidable d'entitats asseguradores tal com defineix l'article 25 és una entitat asseguradora, correspon a aquesta l'obligació de formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i procedir al seu dipòsit.

Si la dominant és una entitat no asseguradora, correspon a la Direcció General d'Assegurances del Ministeri d'Economia i Hisenda designar l'entitat obligada.

b) Els comptes i l'informe de gestió consolidats dels grups d'entitats asseguradores han de ser sotmesos al control d'auditors de comptes en els termes establerts a l'article 42 del Codi de comerç i altra normativa aplicable. No obstant això, el nomenament dels auditors de comptes correspon, en tot cas, a l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de conformitat amb el que preveu la lletra anterior.

c) Les obligacions que preveuen les lletres anteriors respecte als comptes anuals i l'informe de gestió consolidats no eximeixen les entitats integrants del grup de complir les seves obligacions específiques.

d) Als efectes previstos en els paràgrafs anteriors, quan una entitat asseguradora sigui controlada, directament o indirectament, per una mateixa persona o entitat, ha de comunicar aquesta circumstància al Ministeri d'Economia i Hisenda, amb indicació del grup a què pertany, el domicili i la raó social de la societat que exerceix el control, o del seu nom, si és una persona física.

7. El ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, té les mateixes facultats previstes al número 4 d'aquest article en relació amb els grups consolidables d'entitats d'assegurances definits a l'article 25.4 d'aquesta Llei.

Així mateix, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances, ha de determinar la freqüència i la forma amb què la informació ha de ser subministrada.

8. La Direcció General d'Assegurances pot requerir a les entitats subjectes a consolidació d'un grup consolidat d'entitats asseguradores tota la informació que sigui necessària per verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, així com, amb el mateix objecte, inspeccionar els seus llibres, documentació i registres.

Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una entitat d'assegurances amb altres entitats es pugui presumir l'existència d'una relació de control en el sentit de l'article 25 d'aquesta Llei, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus comptes, la Direcció General d'Assegurances pot sol·licitar informacions a aquestes entitats o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència de la consolidació.

9. La Direcció General d'Assegurances pot requerir a les persones físiques o entitats no financeres amb les quals, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, hi hagi una relació de control, tota la informació que pugui ser útil per a l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats d'assegurances definits a l'article 25 d'aquesta Llei, i inspeccionar-les als mateixos fins.»

«Article vint-i-cinc

1. Les entitats asseguradores han de disposar en tot moment, com a marge de solvència, d'un patrimoni propi no compromès suficient en relació amb els riscos assumits.

S'ha de regular per reglament el càlcul de l'import mínim legalment exigible del marge de solvència, les partides computables per les entitats asseguradores com a integrants del seu patrimoni propi no compromès i els elements que, per la seva naturalesa o característiques, s'hagin de deduir a efectes del càlcul del marge de solvència.

2. Els grups consolidables d'entitats d'assegurances han de disposar en tot moment, com a marge de solvència, d'un patrimoni consolidat no compromès suficient per cobrir la suma de les exigències legals de solvència aplicables a cadascuna de les entitats del grup.

Tractant-se de grups consolidables d'entitats d'assegurances en què s'integrin entitats d'una altra naturalesa, es poden establir per reglament exigències específiques de suficiència de recursos propis a nivell consolidat.

3. El compliment pel grup del que disposa el número precedent no exonera les entitats financeres que s'hi integrin de complir individualment o subconsolidadament els seus requeriments de recursos propis. A aquest efecte, les entitats han de ser supervisades en base individual per l'organisme que correspongui a la seva naturalesa.

4. a) Per al compliment del marge de solvència que estableix el número 2 anterior, les entitats asseguradores han de consolidar els seus estats comptables amb els de les altres entitats asseguradores o entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió.

b) Als efectes d'aquesta Llei, per determinar si diverses entitats constitueixen una unitat de decisió cal atènyer-se als criteris que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

c) Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats asseguradores si es dona alguna de les circumstàncies següents:

– Que una entitat asseguradora controla les altres entitats.

– Que l'entitat dominant és una entitat l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en entitats asseguradores.

– Que una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, controla diverses entitats, totes asseguradores.

5. S'han de determinar per reglament els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable d'entitats asseguradores a què es refereix el número precedent.

En tot cas, formen part del grup consolidable:

- a) Les entitats asseguradores.
- b) Les societats d'inversió mobiliària.
- c) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pensions l'objecte exclusiu de les quals sigui l'administració i gestió dels fons.
- d) Les societats gestores de cartera.
- e) Les societats de capital de risc i les gestores de fons de capital de risc.
- f) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions.

Així mateix, formen part del grup consolidable d'entitats d'assegurances les societats instrumentals l'activitat principal de les quals suposi la prolongació del negoci de les entitats incloses en la consolidació o compregui la prestació a aquestes de serveis auxiliars.

La Direcció General d'Assegurances pot autoritzar l'exclusió individual d'una entitat asseguradora o financera del grup consolidable d'entitats asseguradores quan es doni qualsevol dels supòsits previstos al número 2 de l'article 43 del Codi de comerç, o quan la inclusió de l'entitat en la consolidació resulti inadequada per al compliment dels objectius de la supervisió del grup.

6. S'han de determinar per reglament les partides computables pels grups consolidables d'entitats asseguradores com a integrants del seu patrimoni propi no compromès i els elements que, per la seva naturalesa o característiques, s'hagin de deduir de l'esmentat patrimoni a efectes del càlcul del marge de solvència.

7. Es pot regular per reglament la forma com les regles que aquesta Llei preveu sobre recursos propis i supervisió dels grups consolidables han de ser aplicables als subgrups d'entitats asseguradores, entenent-se com a tals aquells que, incloent-hi entitats d'aquesta naturalesa, s'integrin, al seu torn, en un grup consolidable de més extensió.

De la mateixa manera es pot regular la forma d'integració del subgrup en el grup i la col·laboració, si s'escau, entre els organismes supervisors.

8. Qualsevol norma que es dicti en desplegament del que preveu aquesta Llei i pugui afectar directament entitats financeres subjectes a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, del Banc d'Espanya, s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquests organismes.

9. Sempre que en un grup consolidable d'entitats asseguradores hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per un organisme diferent de la Direcció General d'Assegurances, aquesta última, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix sobre les esmentades entitats, ha d'actuar de forma coordinada amb l'organisme

supervisor que en cada cas correspongui. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar l'adequada coordinació.

«10. Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats asseguradores, s'ha de regular per reglament l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec de la Direcció General d'Assegurances, atenent, entre altres criteris, el caràcter comunitari o extracomunitari de les entitats, la seva naturalesa jurídica i grau de control.»

Article quaranta-dos

S'hi afegeix l'apartat següent:

«6. El que disposa el número 2 del present article es pot aplicar als grups consolidables d'entitats d'assegurances quan s'apreciï amb referència al grup alguna de les situacions especificades a les lletres b), c), d), e) o f) del número 1 d'aquest article.»

Article quaranta-tres

S'afegeix el següent paràgraf a l'apartat 1:

«El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a les entitats d'assegurances dominants de grups consolidables en els termes definits per l'article 25 d'aquesta Llei, i, si s'escau, a les entitats que hagin de formular i aprovar els comptes i els informes consolidats d'aquests grups.»

Capítol IV

Disposicions relatives a altres grups consolidables d'entitats financeres

Article sisè

El que disposa aquest capítol és aplicable als grups d'entitats financeres que, per raó de la seva estructura o de la naturalesa de les entitats que els integrin, no estiguin subjectes a les normes especials sobre grups consolidables d'entitats de crèdit que conté el títol II de la Llei 13/1985, sobre grups consolidables de societats i agències de valors contingudes a l'article 86 de la Llei 24/1988, o sobre grups consolidables d'entitats asseguradores contingudes a l'article 25 de la Llei 33/1984.

Article setè

1. Per al compliment de les exigències de recursos propis mínims establerts a l'article novè següent, les entitats financeres han de consolidar els seus estats comptables amb els de les altres entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió.

2. Per determinar si diverses entitats constitueixen una unitat de decisió, cal atènyer-se als criteris que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. S'han de determinar per reglament els tipus d'entitats financeres subjectes al deure de consolidació que regula aquest capítol.

En tot cas, formen part del grup consolidable:

- Les entitats de crèdit, sense perjudici del que disposa el paràgraf segon del número 3 de l'article 8è de la Llei 13/1985.
- Les societats i agències de valors.
- Les societats d'inversió mobiliària.
- Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pen-

sions l'objecte exclusiu de les quals sigui l'administració i gestió dels esmentats fons.

- Les societats gestores de carteres.
- Les societats de capital de risc i les societats gestores de fons de capital de risc.
- Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions.

Les entitats d'assegurances no es poden integrar en un grup consolidable dels que preveu aquest capítol si en forma part una entitat de crèdit o una societat o agència de valors.

Article vuitè

1. La supervisió dels grups consolidables d'entitats financeres a què es refereix el present capítol correspon a l'organisme estatal responsable de la vigilància i control de l'entitat dominant del grup.

Quan aquesta entitat no sigui una entitat financera sotmesa a un estatut especial i, per tant, no estigui sotmesa a la supervisió prudencial, el ministre d'Economia i Hisenda ha de designar l'organisme responsable de la supervisió del grup atenent, entre d'altres criteris, la dimensió relativa de les diferents entitats financeres que s'hi integren.

2. L'obligació de formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats, així com de procedir al seu dipòsit, correspon a l'entitat dominant del grup, sempre que aquesta sigui una entitat financera sotmesa a un estatut especial; altrament, l'entitat obligada ha de ser determinada per l'organisme responsable de la supervisió del grup.

3. Són aplicables als grups consolidables d'entitats financeres a què es refereix el present capítol les normes sobre recursos propis, consolidació i, en general, règim de supervisió i sanció que estableix la legislació especial corresponent a l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes consolidats. Es poden establir per reglament excepcions a aquest principi, i es poden fixar en aquest cas les normes que han de resultar aplicables.

Article novè

1. Els recursos propis del grup consolidable d'entitats financeres no poden ser inferiors a la més alta de les magnituds següents:

- Els recursos propis mínims que siguin necessaris segons les regles aplicables al grup.
- La suma dels requeriments de recursos propis establerts per a cada classe d'entitats, calculats segons les seves respectives normes específiques. Quan hi hagi entitats integrades en un subgrup d'entitats financeres, els seus requeriments es calculen sobre els estats financers consolidats d'aquest subgrup.

2. Els comptes i l'informe de gestió consolidats dels grups d'entitats financeres han de ser sotmesos al control d'auditors de comptes de conformitat amb el que estableixen l'article 42 del Codi de comerç i altra normativa aplicable. No obstant això, el nomenament dels auditors de comptes correspon, en tot cas, a l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i informe.

3. El compliment pel grup del que disposa el número 1 precedent no exonera les entitats financeres que hi estan integrades de complir individualment o subconsolidadament els seus requeriments de recursos propis.

4. Els organismes supervisors han d'actuar de manera coordinada, han de col·laborar entre si i intercanviar totes les informacions que puguin ser-los útils per a la vigilància i control dels grups consolidables d'entitats financeres regulats en aquest capítol i, en particular, per a la determinació dels recursos propis del grup.

El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar l'adequada coordinació.

Article desè

1. Es consideren infraccions molt greus dels grups consolidables d'entitats financeres regulats en aquest capítol les següents:

- a) L'incompliment de l'obligació de consolidació que preveu aquest capítol.
- b) L'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes i informe de gestió a auditoria de comptes.
- c) La reducció dels seus recursos propis a nivell inferior al 80 per 100 del mínim exigible, i romandre en aquesta situació durant sis mesos, com a mínim, consecutius.

2. Es consideren infraccions greus dels grups consolidables d'entitats financeres que regula aquest capítol les següents:

- a) L'incompliment de les normes de consolidació que siguin aplicables.
- b) La reducció dels recursos propis a un nivell inferior al 80 per 100 del mínim exigible, i romandre en aquesta situació durant un període de temps superior a dos mesos, però inferior a sis.

3. Les sancions corresponents a les infraccions previstes als números precedents s'han d'imposar a l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats i, si és procedent, als administradors i directius.

4. Amb independència de la imposició de les sancions que preveuen els apartats anteriors, en cas d'insuficiència de recursos propis del grup les entitats integrades en aquest han de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis que s'estableixin per reglament, i sotmetre a aquest efecte la distribució a la prèvia autorització de l'organisme supervisor competent.

Així mateix, aquestes entitats han d'adoptar, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, les altres mesures necessàries per retornar al compliment de les normes infringides.

Capítol V

Regles especials de vigilància aplicables als grups mixtos no consolidables

Article onzè

El que disposa aquest capítol és aplicable als grups mixtos no consolidables d'entitats financeres. S'entén com a tals els integrats per entitats financeres que constitueixen una unitat de decisió i dels quals formin part, ja sigui com a dominants, o com a dominats, entitats d'asseguradores o grups consolidables d'entitats asseguradores, o altres entitats o grups financers que, en virtut de la normativa especial que els sigui aplicable, no hagin de consolidar els seus estats comptables amb els de la resta del grup mixt.

A aquests efectes, per determinar si diverses entitats constitueixen una unitat de decisió cal atènyer-se als criteris que preveu l'article 4t de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, de mercat de valors.

Article dotzè

1. Els grups mixtos no consolidables a què es refereix el present capítol han de complir les regles que en matèria de vigilància prudencial puguin establir-se per reglament i, en tot cas, les següents:

Primer.—Que l'import efectiu dels recursos propis del grup mixt no consolidable, una vegada efectuades les deduccions corresponents a participacions accionaries encreuades o altres operacions similars que es donin en el seu si, no resulti inferior a la suma dels requeriments de recursos propis i marge de solvència exigibles segons les seves normes específiques a cada classe d'entitats financeres o grups integrats en el grup mixt no consolidable.

Segon.—Que la concentració de riscos del grup mixt no consolidable en el seu conjunt en relació amb els seus recursos propis efectius, no sobrepassi la que resultaria permesa si es considerés consolidable en el seu conjunt el grup mixt i se li aplicués la menys estricta de les limitacions aplicables a les entitats financeres o grups que hi estan integrats.

2. La vigilància dels grups mixtos no consolidables a què es refereix el present capítol ha de correspondre a l'organisme supervisor de l'entitat o grup consolidable que hi tingui la posició dominant, llevat que el ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ dels òrgans o organismes supervisors afectats, disposi una altra cosa.

Quan l'entitat dominant no sigui una entitat financera sotmesa a legislació especial i, per tant, no estigui sotmesa a la supervisió específica del Banc d'Espanya, Comissió Nacional del Mercat de Valors o Direcció General d'Assegurances, el ministre d'Economia i Hisenda, atenent predominantment la dimensió relativa de les diferents entitats o grups financers integrats en el grup mixt no consolidable, ha de designar l'òrgan o organisme responsable de la seva vigilància.

3. Qui tingui encomanada la vigilància a què es refereix el present capítol, ha de recollir dels altres organismes als quals competeix el control de les entitats o grups consolidables integrats en el grup mixt tota la informació i col·laboració necessàries per portar-la a terme.

Article tretzè

1. Si, efectuats els càlculs oportuns, l'organisme encarregat de la vigilància del grup mixt no consolidable entén que aquest no compleix els criteris a què es refereix l'article precedent, ho ha de posar en coneixement dels altres organismes supervisors, amb la finalitat que, de comú acord, cadascun d'aquests exerceixi, en l'àmbit de les seves respectives competències, les potestats de control necessàries perquè el grup mixt no consolidable pugui complir els criteris assenyalats.

El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar l'adequada coordinació.

2. La falta d'adopció per una entitat, dins el termini de sis mesos des del requeriment oportú, de les mesures exigides d'acord amb el que disposa el present capítol pel seu organisme de supervisió, té la consideració d'infracció molt greu.

Disposició adicional primera

S'afegeix una disposició adicional tercera a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, amb el text següent:

«Disposició adicional tercera. Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre I del Codi de comerç, es facultat el ministre d'Economia i Hisenda per establir i modificar, a proposta de la Direcció General d'Assegurances, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, les normes de comptabilitat, criteris de valoració i els models dels comptes anuals de les entitats gestores i dels fons de pensions, i disposar la freqüència i el detall d'informació que les entitats han de facilitar a l'Administració.»

Disposició addicional segona

S'afegeix el següent paràgraf al número 1 de l'article 48 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

«Per a l'establiment i la modificació de les normes i models assenyalats, amb l'excepció dels estats comptables reservats, és preceptiu l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.»

Disposició addicional tercera

Els articles 17 i 18 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, queden redactats de la manera següent:

«Article 17.

1. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'infractor una de les sancions següents:

- a) Multa per import de fins al 10 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat amb anterioritat a la imposició de la sanció, que en cap cas pot ser inferior a 500.000 pessetes.
- b) Baixa temporal per un termini no superior a cinc anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.
- c) Baixa definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes.

Si l'infractor és una societat d'auditoria, només li són aplicables les sancions que preveuen les lletres a) i c) anteriors.

La totalitat dels socis responen subsidiàriament i amb caràcter solidari de les sancions pecuniàries imposades a la societat d'auditoria.

2. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'infractor una multa de fins a 500.000 pessetes.

3. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions greus s'han de determinar sobre la base dels criteris següents:

- a) La naturalesa i importància de la infracció.
- b) La gravetat del perjudici o dany causat o que puguin causar.
- c) L'existència d'intencionalitat.
- d) La importància de l'entitat auditada, mesurada en funció del total de les partides d'actiu, de la seva xifra anual de negocis o del nombre de treballadors.
- e) Les conseqüències desfavorables per a l'economia nacional.
- f) La conducta anterior dels infractors.
- g) La circumstància d'haver procedit a realitzar per iniciativa pròpia actuacions dirigides a solucionar la infracció o a minorar-ne els efectes.

4. A més de la sanció que correspongui imposar a la societat d'auditoria per la comissió d'infraccions greus, s'ha d'imposar una de les sancions següents al soci o socis de la societat d'auditoria que siguin responsables de la infracció:

- a) Multa de fins a 2.000.000 de pessetes, que no pot ser inferior en cap cas a 500.000 pessetes.
- b) Baixa temporal per un termini igual o inferior a cinc anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.
- c) Baixa definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes.

Per determinar la sanció aplicable d'entre les que preveu aquest apartat s'han de tenir en compte els criteris establerts a l'apartat 3 anterior.

Es consideren directament responsables de la infracció el soci o socis que hagin signat l'informe, quan la infracció derivi d'un determinat treball d'auditoria.

5. Si la imposició d'una sanció per infracció greu és conseqüència d'un treball d'auditoria de comptes a una determinada empresa o entitat, la sanció comporta la incompatibilitat de l'auditor de comptes o societat d'auditoria respecte als comptes anuals de l'esmentada empresa o entitat corresponents als tres primers exercicis que s'iniciïn amb posterioritat a la data en què la sanció adquireixi fermesa en la via administrativa.

Article 18. 1. Les resolucions mitjançant les quals s'imposin qualsevol de les sancions esmentades a les lletres b) i c) de l'apartat 1 de l'article 17 només són executives quan hagin guanyat fermesa en la via administrativa; quan es tracti d'infraccions greus s'han d'inscriure íntegrament en el Registre oficial d'auditors de comptes, i s'han de publicar en el "Butlletí de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes".

2. En els casos de baixa temporal o definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes ha d'adoptar les mesures necessàries per a la salvaguarda de la documentació relativa a les auditories de comptes que, realitzades per l'auditor de comptes o societat d'auditoria sancionats, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes sàpiga que estan incloses en alguna demanda de responsabilitat civil per part d'un tercer.»

Disposició addicional quarta

S'introdueixen les següents modificacions a la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes:

1. S'afegeix el següent paràgraf a la disposició final primera:

«Quan els auditors dels comptes anuals de les entitats sotmeses al règim de supervisió que preveu la Llei 13/1992, sobre recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, coneguin i comprovin l'existència de presumptes irregularitats o situacions que poden afectar greument l'estabilitat, solvència o continuïtat de l'entitat auditada, han d'emetre de forma immediata el corresponent informe d'auditoria de comptes anuals, i l'entitat auditada queda obligada a remetre'n una còpia al Banc d'Espanya, Comissió Nacional del Mercat de Valors o Direcció General d'Assegurances. Si en el termini d'una setmana l'auditor no té constància fefaent que s'ha produït la remissió, ha d'enviar directament l'informe a l'esmentat òrgan o institució.»

2. S'afegeix al número 2 de l'article 16 la lletra següent:

«j) L'incompliment del que estableix la disposició final primera d'aquesta Llei.»

Disposició addicional cinquena

Es modifica la disposició transitòria primera de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, que queda redactada de la manera que s'indica a continuació:

«Les cooperatives de crèdit han d'adaptar els estatuts al que estableix aquesta Llei abans del 31 de desembre de 1993, sense perjudici de complir les normes imperatives d'aquesta i que es puguin establir per reglament altres dates per assolir els recursos propis exigibles segons la normativa prudencial, que ha de considerar especialment el supòsit de cooperatives de crèdit d'àmbit local i domiciliades en municipis amb menys de 100.000 habitants.»

Disposició final primera

Aquesta Llei té caràcter bàsic de conformitat amb el que disposa l'article 149.1, 11è i 13è de la Constitució.

Disposició final segona

1. El Consell de Ministres ha de dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei l'aprovació de la qual no s'hagi encomanat expressament al ministre d'Economia i Hisenda.

En l'exercici d'aquesta potestat, el Consell de Ministres, especialment pel que fa a la determinació dels coeficients de solvència, percentatges de ponderació o límits de riscos, o partides comptables i les seves deduccions que s'hagin de considerar recursos propis, es pot limitar a establir criteris generals, límits màxims o mínims, o intervals de variació.

2. El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per a l'exercici adequat de les competències que els atribueix aquesta Llei, poden dictar les disposicions necessàries per al desplegament o l'execució de les disposicions aprovades pel Consell de Ministres o pel ministre d'Economia i Hisenda, sempre que, a més, les esmentades normes els habilitin de manera expressa per a això.

3. En efectuar-se el desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'han de coordinar adequadament les disposicions aplicables als diferents tipus d'entitats financeres, de manera que els requeriments de recursos propis i les eventuais limitacions d'operacions responguin a criteris que siguin homogenis per a tots els tipus d'entitats

financeres i atenguin essencialment la naturalesa objectiva dels riscos inherents a aquestes operacions.

Disposició final tercera

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1993, amb excepció del capítol V, que ho fa l'1 de gener de 1994.

2. El deure de consolidació que preveu és aplicable a tots els estats comptables que s'hagin de presentar a partir de l'1 de gener de 1993.

3. En el termini de tres mesos, a comptar de la completa publicació d'aquesta Llei, el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar les disposicions reglamentàries que la despleguin.

Disposició derogatòria

Queda derogada la disposició addicional tercera de la Llei 13/1985, de 25 de maig.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 de juny de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ